

Зміст

Глава 1

Нове розуміння сільського господарства.....	1
1.1 Зернові, продовольство та сільське господарство.....	3
1.2 Зернова безпека в сучасному розвитку сільського господарства.....	19
1.2.1 Поточна ситуація сучасного розвитку сільського господарства й зернової безпеки.....	19
1.2.1.1 Основні питання щодо безпеки зерна.....	19
1.2.1.2 Збільшення виробництва зерна та занепокоєння його безпекою.....	22
1.2.1.3 Сучасний розвиток сільського господарства на основі зернової безпеки.....	24
1.2.2 Міжнародний досвід зернової безпеки та його уроки для Китаю.....	27
1.2.2.1 Три типи стратегій безпеки зерна.....	27
1.2.2.2 Міжнародний досвід як натхнення для китайської зернової безпеки.....	30
1.2.3 Стратегії зернової безпеки в сучасному розвитку сільського господарства.....	35
1.2.3.1 Хто буде фермером?.....	35
1.2.3.2 Який потенціал для майбутнього виробництва зерна?.....	40
1.2.4 Вимога стратегії зернової безпеки: низхідне проектування.....	42
1.2.4.1 Вимога стратегії зернової безпеки: реформа низхідного проектування.....	43



1.2.4.2	Інституційна підтримка: своєчасна реформа системи управління сільським господарством для прискорення сучасного сільськогосподарського будівництва та забезпечення зернової безпеки.....	47
1.2.4.3	Найважливіша міра для забезпечення сталого розвитку сучасного сільського господарства й зернової безпеки: зміцнення сільськогосподарських і технологічних досліджень.....	49
1.3	Продовольча безпека: корінь продовольчої проблеми	55
1.3.1	Китай у межах стратегії зернової безпеки.....	55
1.3.2	Відступи від зернової безпеки.....	56
1.3.3	Неправильно перекладене поняття «безпека харчових продуктів».....	59
1.3.4	Продовольча безпека: корінь «продовольчої проблеми».....	60
1.3.5	Продовольча безпека Китаю в останні два десятиліття.....	62
1.3.6	Як визначити продуктову безпеку: китайський досвід.....	65
1.3.7	Продовольча безпека: важке завдання.....	68
1.4	Сільське господарство Китаю сьогодні: постановка акценту або його зменшення.....	71
1.4.1	Невдачі в інвестиційній політиці в сільському господарстві (в адміністративній системі).....	73
1.4.1.1	Сільськогосподарська адміністративна система: порівняння та недоліки.....	73
1.4.1.2	Відхилення від структури інвестицій у сільське господарство та провали політики.....	78
1.4.2	Доцільність інтеграції поточних інвестицій у сільське господарство.....	81
1.4.3	Суперміністерська реформа: необхідний захід у сільському господарстві.....	85
1.4.3.1	Пропозиції стосовно політики перехідного періоду.....	86
1.4.3.2	Напрямок та цілі стратегічної реформи.....	89

Глава 2**Сучасне сільське господарство**

і тенденції будівництва.....	93
2.1 Умови вибіркового оцінювання та ключові критерії оцінки.....	94
2.1.1 Вибіркове оцінювання.....	95
2.1.2 Ключові показники оцінки.....	99
2.1.2.1 Кількість робочої сили.....	100
2.1.2.2 Кількість основних засобів виробництва.....	101
2.1.2.3 Обсяг виробництва.....	102
2.1.3 Основні статистичні підходи.....	103
2.2 Структура великого фермерського домогосподарства: у процесі зміни.....	105
2.2.1 Зміни традиційних підрядників.....	105
2.2.1.1 Тенденція, що змінюється.....	107
2.2.1.2 Причини змін.....	112
2.2.2 Зміни у великомасштабному рослинництві та селекції.....	115
2.2.2.1 Тенденція, що змінюється.....	117
2.2.2.2 Причини змін.....	121
2.3 Основна структура кооперативних господарських організацій: у процесі зміни.....	125
2.3.1 Історія кооперативів.....	126
2.3.1.1 Перший етап: від земельної реформи до взаємодопомоги та співпраці (1949–1956 рр.).....	126
2.3.1.2 Другий етап: високоцентралізовані народні комуни (1957–1978 рр.).....	127
2.3.1.3 Третій етап: нові сільськогосподарські кооперативи (з 1978 р. й дотепер).....	128
2.3.2 Зміни спеціалізованих кооперативів.....	129
2.3.2.1 Зміна тенденцій розвитку сільськогосподарських кооперативів.....	132
2.3.2.2 Зміни й перетворення в садивних кооперативах.....	135
2.3.2.3 Мінливі тенденції в сільськогосподарських кооперативах.....	137



2.3.2.4	Зміни й перетворення у фермерських кооперативах.....	139
2.3.2.5	Мінливі тенденції в сільськогосподарських машинних кооперативах.....	142
2.3.2.6	Зміни й перетворення в сільськогосподарських машинних кооперативах.....	143
2.4	Основна структура промислових і торгових підприємств у стадії розвитку.....	146
2.4.1	Еволюція промислових і торгових підприємств.....	146
2.4.2	Еволюція провідних підприємств.....	149
2.4.2.1	Мінливі тенденції розвитку провідних підприємств із виробництва зерна.....	151
2.4.2.2	Зміни й перетворення у провідних підприємствах із виробництва зерна.....	153
2.4.2.3	Мінливі тенденції у провідних фермерських господарствах.....	156
2.4.2.4	Зміни й перетворення у провідних фермерських підприємствах.....	158
2.5	Основна структура установ державної служби у стадії еволюції.....	160
2.6	Підсумки статистичного аналізу.....	166

Глава 3

	Розмірковування і фокусування керівництва з управління та будівництва сучасного сільського господарства.....	169
3.1	Теоретична основа та модель вимірювання.....	171
3.1.1	Вартість та ефективність основних сільськогосподарських органів.....	171
3.1.1.1	Вибір змінних.....	171
3.1.1.2	Модель вимірювання.....	174
3.1.2	Обіг землі та операційні витрати.....	177
3.1.2.1	Вибір змінних.....	178
3.1.2.2	Модель вимірювання.....	179

3.1.3 Проблема скорочення посівів зернових у земельному обігу.....	179
3.1.3.1 Вибір змінних.....	181
3.1.3.2 Модель вимірювання.....	182
3.1.4 Модель рішення для «беззернового» господарства.....	183
3.1.4.1 Вибір змінних.....	184
3.1.4.2 Модель рішення.....	186
3.2 Порівняння внесків різних критеріїв у трьох основних регіонах.....	187
3.2.1 Відмінності між загальними показниками трьох основних регіонів.....	189
3.2.2 Відмінності критеріїв у трьох основних регіонах.....	192
3.3 Порівняння операційних витрат різних сторін у трьох основних регіонах.....	197
3.3.1 Операційні витрати у ключових районах розвитку сучасного сільського господарства.....	198
3.3.1.1 Вплив операційних витрат традиційних домогосподарств, які працюють за контрактами.....	198
3.3.1.2 Вплив операційних витрат великих виробників зерна.....	202
3.3.1.3 Вплив операційних витрат провідних підприємств.....	206
3.3.2 Операційні витрати в районах, які лідирують у сучасному сільському господарстві.....	208
3.3.3 Операційні витрати в районах сталого розвитку сучасного сільського господарства.....	211

Глава 4

Пропозиції з диференційованої політики підтримки для основних сторін сучасного сільськогосподарського будівництва і управління.....

215

4.1 Сучасна система управління сільським господарством та будівництвом, основою якої є фермери.....	217
--	-----



4.2 Розвиток управління та будівництво сучасного сільського господарства з китайською специфікою.....	221
4.3 Думки про регіональне диференційоване управління та побудову сучасного сільського господарства.....	225
4.4 Механізм страхування управління й розвитку сучасної культури, заснований на землі.....	231

Глава 1



Нове розуміння сільського господарства

Хто буде фермером у майбутньому? Хто буде займатися сільським господарством надалі? Ці питання нині стали дуже актуальними. Є думка, що їх можна залишити без уваги, тому що ринок неминуче відіграє свою роль. І все ж, якщо чекати подарунок із небес, можна нічого не отримати, а лише заплатити болючу ціну. Тому ми вважаємо, що стратегічно важливо знайти спосіб у китайській дійсності підтримати сучасне сільськогосподарське виробництво й управління, а також сприяти здоровому розвитку будівельної структури шляхом систематичного аналізу поточної ситуації та тенденцій експлуатації й розвитку сільськогосподарського виробництва з огляду на міжнародний досвід.

Через три десятиліття політики реформ і відкритості, хоча важливість сільського господарства та роботи в сільській місцевості завжди перебувала в центрі уваги поряд з економічним розвитком і соціальним прогресом, у всьому суспільстві нарастив комплекс «відмови від фермерства». Порівняно низька користь від сільського господарства та фундаментальність у його веденні визначають, що початковий намір «відмовитися від фермерства» – прагнення «знизити рівень бідності». Істотний розрив в індивідуальній допомозі між сільськими



й міськими районами визначає, що початковий намір «відмовитися від фермерства» – «відмовитися від індивідуальності». Такий вибір – раціональна поведінка. Проте, коли цей комплекс і незнання сільського господарства переважає та впливає на все суспільство, це неминуче призведе до сліпої відмови від розуміння й вирішення «трьох пов'язаних із сільським господарством проблем» (сільське господарство, сільські райони та фермери), а також зверне з правильного шляху економічний розвиток і соціальний прогрес. Таким чином, необхідно «оновити» наше розуміння сільського господарства, перш ніж перейти до обговорення його працівників, що означає, що потрібно зрозуміти сутність сільського господарства загалом і сільського господарства Китаю зокрема.

Інтеграція технологій, економіки, політики, національної безпеки та сільського господарства – це постійна індустрія, що підтримує всю історію еволюції людини. У її межах було розроблено безліч функцій поряд із соціальним розвитком і прогресом. Коли урбанізація в реальному сенсі завершиться, фермери будуть визнані як «сільськогосподарські працівники», які будуть не первинними виробниками сільськогосподарської продукції, а новаторами, що дають поштовх розвитку сільського господарства, і конструкторами сільськогосподарського виробничо-збутового ланцюга. «Сільські райони» будуть замінені «містечками», «мікромістечками» та «великими фермами», які з погляду середовища мешкання навіть більш конкурентоспроможні, ніж міста. Рух проти урбанізації є типовим доказом на підтвердження цієї думки. Тоді концепція «трьох пов'язаних із сільським господарством проблем» зникне природним чином, проте сільське господарство, як і раніше, буде «вічною» галуззю. Якщо не вдасться зрозуміти сільське господарство із цього погляду, доведеться змиритися зі статусом кабінетних стратегів у міжнародній конкуренції XXI століття.

1.1 Зернові, продовольство та сільське господарство

Зернові культури, продукти харчування та сільське господарство супроводжують і підкреслюють розвиток людського суспільства. Варіюючи від їжі до змагання між країнами, зернові, продукти харчування й сільське господарство поступово вийшли на передній план міжнародного розвитку в умовах глобалізації. В останні роки такі теми, як «безпека генетично модифікованих продуктів харчування», «зернова війна», «соєва змова», «криза безпеки харчових продуктів», часто обговорюються в засобах масової інформації, і це поступово знову привертає увагу людей до питань харчування. Вони прагнули до інформатизації й індустріалізації із часів промислової революції.

Їжа – це основа для зростання життя та цивілізації. Карл Маркс одного разу звернув увагу на те, що найбільш цивілізована людина, як і найбільш нелюдський дикун, має добувати собі їжу, перш ніж перейматися чим-небудь іншим. Люди часто говорять, що вода – це джерело життя, однак їжа – це джерело не лише життя, а й людської цивілізації. На всіх етапах розвитку людства їжа вважається основною потребою. Як свідчить старе китайське прислів'я, «коли буде повною житниця, люди дізнаються, що таке пристойність; коли буде досить їжі та одягу, люди дізнаються, що таке честь». Це означає, що принципи не мають реальної сили, крім тих випадків, коли людина сита. Це нагадування, яке демонструє важливість продовольства. Упродовж усієї історії будь-яка цивілізація, якщо вона не вирішувала це нагальне питання, опинялася на межі зникнення через нескінченні війни за їжу; життя й цивілізації часто руйнувалися в результаті нестачі продовольства. Їжа справді дуже важлива для людей. Зараз питання продовольства опинилося в центрі уваги через його практичне значення в численних аспектах, таких як глобальна стабільність, національна безпека й гуманізм, однак